A°. 1840. N°. 35.

DONDERDAG, DEN 30 ten APRIL.

SURINAAMSCHE COURANT.

ADVERTENTIEN.

(16560) Op HEDEN, des namiddags ten 4 ure, zullen fungerende CURATORS, bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, doen verkoopen:

1°. Het CHIRURGIJNS-ETABLISSEMENT *JOHANNESZOON*, met de daaropstaande GEBOUWEN, gelegen in de *Malappica Kreek*, ter regterhand in het opvaren; aankomende den minderjarige JACOB H. JACOT DES COMBES, als Erfgenaam van den Boedel J. C. PUTSCHER.

2°. Een *nieuw opgetimmerd en onvoltooid* GEBOUW, staande op het Erf La. E. No. 366, in de *Hoogestraat*, toebehoorende aan den Boedel BEBÉ van BERRENGER. — En

3°. De Neger *Vigeland*, Timmerman; voor rekening van den Boedel JACOBA J. M. WIJNBERGEN, eerder Wed. P. THIEL, laatst Echtg. van J. N. DE VRIES GERHARDT.

De bewijzen van eigendom en koopconditie van het Etablissement voormeld, liggen ten kantore van fungerende Curators ter *visie* voor elk een.

Paramaribo, den 30 April 1840.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

Fungerende CURATORS zullen op HEDEN, des nademiddags om 4 ure, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, doen verkoopen:

De *GOEDEREN*, gevonden in de *desolate* Boedels, als: ESPERANCE SARUCCO Wed. Ic. COHEN LOBATO, RACHEL Ic. COHEN NASSIJ Wed. ISAK H. MENDES QUIROS, JACOBUS APPOLO van ROCHETEAU, MARIA PREMIÉRBE van C. N. GOTTWALD, ADJUBA van ADOE van MORON, JAN WILLEM KELDERMAN, J. HUDSON en ADAM HENDRIKZOON.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Paramaribo, den 30 April 1840.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

In den *desolaten* Boedel A. H. GILES eenige *KLOKKEN* en *ZAKHOROLOGIEN* gevonden zijnde; worden belanghebbenden verzocht, daarop hunne reclames, met behoorlijke aanduiding, in te zenden aan het Departement der *Onbeheerde Boedels*, tot HEDEN.

Paramaribo, den 30 April 1840.

Namens fungerende Curators,
M. N. ARLAUD.

(17194) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal *MORGEN* om *negen* uren, verkoopen:

PROVISIEN en STUKGOEDEREN, KOPIE BESLAG- en VLOER-PLANKEN van den Houtgrond *Honover* en WANE PLANKEN, eenige piès STREEP, om verkoop-rekening te sluiten.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 25sten dezer, het Schip de Eensgezindheid, Kapt. C. Meijer, hebbende 30 dagen reis, Passagier: de Heer H. H. Flok.

Den 26sten, het Schip Maria, Kapt. S. J. Rotgans, hebbende 32 dagen reis.

Den 28sten, het Schip Mercurius, Kapt. A. P. Havinga, hebbende 26 dagen reis. —— Allen van Amsterdam.

UITGEKLAARD.

Den 25sten, de Nd. Am. Brik Jane, Kapt. J. Foster, lading: 367 vaten Malassie.

Idem, de Nd. Am. Brik Cygnet, Kapt. C. Fitz, lading: 330 vaten Malassie. — Passagier: de Heer S. H. Gibson. — Beide naar Gloucester.

Den 27sten, het Schip de Jonge Lodewijk Anthonie, Kapt. R. Tjebbes, lading: 550 vaten Suiker, 50 balen schoone- en 5 dito vuile Katoen. — Passagiers: Mevrouw H. Kamerling gebore Cantzlaar en Kinderen Cornelia Johanna en Franco Petrus en de Heeren J. D. de Meinertzhagen, P. Maij, C. P. Kranenburg en de minderjarigen C. M.- en F. W. Faerbrer.

Idem, het Schip Sophia Maria, Kapt. A. J. Andresen, lading: 512 vaten Suiker, 30 balen schoone Katoen, 8 balen Rijst en 2365 ponden oud Koper. Passagiers: Mejufvrouw M. Roos, de Heeren G. J. J. van Os, B. H. Klosterman, D. P. W. Kroner, Samuel del Prado en Charles del Prado.

IN HELVOETSLUIS GEARRIVEERD:

Den 17den Maart, het Schip Amsterdam, Kapt. L. Wildschut, van hier.

NIEUWSTIJDINGEN.

(Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 24 Maart 1840).

Nederlanden.

AMSTERDAM, 20 Maart.

Volgens brieven uit Malta, van den 4 dezer, heeft Zr. Ms. fregat *de Rhijn*, Kapt. Arriëns, aan welks boord zich Z. K. H. Prins Frederik Hendrik bevindt, den 27 Februarij dat eiland verlaten en is naar Athene en de Levant gezeild. Z. K. H. heeft den Zondag te voren aan boord van de *Rodney* het ontbijt gebruikt, hem door den commodore Parker aangeboden, aan wien de Prins zijne bewondering over de volmaaktheid van dit oorlogschip bij die gelegenheid betuigde. De opperofficieren van *de Rijn* hebben verleden week, in de zaal van de *Union club*, in de *Auberge de Provence* een groot dinier aan de Engelsche zee- en land officieren gegeven, terwijl de jongere officieren van dit schip hetzelfde gedaan hebben in het hôtel *Victoria* aan de officieren van gelijken rang van de *Ganges* en *de Castor*, welke hun vele beleefdheden bewezen hebben.

— In de *Arnhemsche Courant* van den 18den dezer leest men het volgende verhaal onder het opschrift:

HET KABINET VAN WASSEN BEELDEN.

De Deensche brik *Anna*, Kapt. Holle, bevond zich in October des vorigen jaars in Bahia. Op den 20sten dier maand wilde de Kapitein deze haven verlaten, en naar Fernambuco onder zeil gaan, om daar zijne verdere lading in te nemen en vervolgens naar Europa terug te keeren. Tegen den middag ontving de Kapitein aan boord het bezoek van eenen man, die in eenen zeer afgesleten mantel gewikkeld was, en om vergunning tot een gesprek onder vier oogen verzocht. De Kapitein zond zijnen scheepsjongen weg, en noodigde den vreemdeling om plaats te nemen, die, na eenige onbeduidende woorden, aldus begon:

» Ik ben een Florentijner en heet Zernetti; sedert twee maanden vertoon ik in Bahia een kabinet van wassenbeelden, maar ik kan in deze stad volstrekt geene goede zaken maken. Ik wenschte wel naar Fernambuco te vertrekken, waar ik zeker meer geld zou verdienen, zoodat ik ook mijne schuldeisschers in Bahia zou kunnen betalen. Maar de Brazillianen zijn onbarmhartig, al geef ik ook mijn woord van eer, dat ik hun van Fernambuco het geld zal overmaken, hetwelk ik hun verschuldigd ben, zoo zullen zij het toch niet gelooven; bovendien heeft men mij eenen wenk gegeven, dat men morgen mijn gansche kabinet in beslag nemen zal. Om uit alle verlegenheid te geraken, heb ik besloten, met stille trom te verhuizen; uw schip zal morgen met het aanbreken van den dag onder zeil gaan; ik beloof u, dat ik in Fernambuco de dienst dankbaar erkennen zal, die gij mij bewezen hebt, wanneer gij er in bewilligt, om tegen den avond de vijf kisten met wassen beelden in te nemen, die ik gereed zal houden, en welke men ligt zal kunnen inschepen, zonder dat de commiezen iets bemerken, daar een der oppassers aan de haven mijn landsman is, en mijne vlugt op alle mogelijke wijze bevorderen zal."

Na eenige tegenbedenkingen, welke het den sluwen Florentijner ligt viel uit den weg te ruimen, stemde Kapitein Holle er in toe, om den vreemdeling met het kabinet van wassen beelden in te nemen. Er werden dus de noodige schikkingen gemaakt, en des avonds van denzelfden dag bevond zich het kabinet benevens deszelfs bezitter aan boord. Des ochtens ten negen ure werden de ankers geligt, en het schip zeilde met eenen goeden wind naar zijne nieuwe bestemming af. Op den eersten dag viel er niets merkwaardigs aan boord voor.

De Florentijner onderhield zich vertrouwelijk met de manschap, deed listig onderzoek naar de waarde der lading en begaf zich dikwijls naar het ruim, om zich, zoo als hij zeide, te overtuigen, dat zijne beelden niet leden. Tegen den avond veroorzaakte het voortdurend heen en weer loopen van den Florentijner eenigen argwaan; intusschen hechte men daar niet bijzonder aan. Wat kon men van een' eenig' man zonder wapenen onder tien vlugge en krachtvolle matrozen te vreezen hebben? Te middernacht, toen een gedeelte der manschap sliep, hoorde de wacht een geweldig rumoer beneden in het ruim; de matroos wilde den Kapitein waarschuwen, maar hoorde reeds zijne stem. Eer hij wist wat hij doen zou, zag hij een twaalftal gewapenden naar boven komen, die alles ter neder stieten. — De sluwe Florentijner was een zeeroover, die zijne medestanders in de kisten verborgen had en met dezelve het schip werkelijk bemagtigde.

UTRECHT, 19 Maart.

In onze Courant leest men verder nog het volgende, hetwelk wel verdient ook elders zoo veel mogelijk bekend gemaakt te worden.

» Als een vernieuwd treffend bewijs des rampzaligen invloeds van het gebruik en vooral van het misbruik van *sterken drank*; verzoek ik voor de vermelding van het volgend voorval eene plaats.

Zekere Jan Langelaar, huisvader van een talrijk gezin, vroeger om zijne werkzaamheid en naauwkeurigheid bij onderscheidene zijner meesters geacht, thans zijn eigen meester en voerman van Ede op Utrecht, vertrekt ll. Woensdag, den 4den dezer, van hier, om zich over Amersfoort, waar hij eenige goederen te laden had, naar zijne woonplaats te begeven. Bij zijne genoemde en andere goede hoedanigheden, voegde hij de ongelukkige gewoonte, zich nu en dan in het overmatig gebruik van sterken drank te vergeten.— In den laatsten tijd ging het hem niet voorspoedig, en dan vooral als hij zorgen had, had hij de treurige dwaling, deze met den geest van jenever te willen verdrijven. Nu weder komt hij beschonken te Amersfoort aan de poort, en rijdt, zonder zich aan het belasting-kantoor te storen, binnen. De kommiezen vragen hem: » *Hebt gij iets voor de belasting geladen?*" en krijgen naauwelijks bescheid. Zij onderzoeken zijne kar en vinden j e n e v e r. Kar en paard worden verbeurd verklaard, en hij tot de boete verwezen. — Dit ongeluk vordert *nieuwe jenever*, en in plaats van zich in staat te stellen om zijne zaak te verdedigen (daar het moreel zeker en waarschijnlijk te bewijzen is, dat hij niet heeft *willen* smokkelen) in plaats daarvan, is hij dien avond en den geheelen volgenden dag overal gekomen, onbekwaam om zijn woord te doen. Eindelijk den derden dag was hij nuchter, en zou in dezen staat bij het minzaam en gematigd bestuur van Amersfoort, indien zijne onschuld behalve verzuim van den vorm, gebleken was, zeker gemakkelijk den volgenden dag ontslagen zijn geworden. Nu echter was men om zijn vorig gedrag met reden tegen hem ingenomen, en het ging nu zoo gemakkelijk niet. Gejaagd, te leur gesteld, beangstigd, wrevelig, maar vooral gedrukt en bezwaard door den last zijner schuld, wil hij aan dit alles een einde hebben, loopt van het kantoor waar hij onderhandeld had, naar buiten en verworgt zich. Vrijdag morgen den 6den dezer, omstreeks half twaalf ure, werd hij gevonden even buiten een poortje aan den stadswal. Eene hoogzwangere weduwe met acht kinderen laat hij in armoedige omstandigheden na.

Frankrijk.

PARIJS, 19 Maart.

De *Constitutionel*, een dagblad, hetwelk als de bijzondere tolk van den heer Thiers wordt beschouwd, en welks verzekeringen alzoo eene bijzondere waarde hebben, bevat een artikel *over de onderhandelingen, betrekkelijk het te sluiten handel-tractaat tusschen Frankrijk en de Nederlanden*, waaruit zou moeten blijken, dat het Kabinet van 's Gravenhage niet ongeneigd is in zijne Oost-Indische bezittingen, namelijk op Java en Sumatra, eenige voordeelen aan den Franschen handel toe te kennen. Men zou den invoer in die beide Koloniën, door middel van Fransche schepen begunstigen, en alzoo een nieuwen uitweg aan den zeehandel van Frankrijk aanbieden. Wij weten niet, gaat het bedoelde blad voort, in hoe verre eene zoodanige bepaling naar waarde zal beoordeeld worden. Zoo veel is zeker, dat de beide eilanden door de Nederlandsche Grondwet onder het dadelijk gezag des Konings staan, en dat het aldus genoegzaam is zijne toestemming te hebben om dit gedeelte van het voorgestelde tractaat te zien verwezenlijken. In den tegenwoordigen staat van zaken zijn onze betrekkingen met Java en Sumatra bijkans onbeduidend, voornamelijk ter oorzake van de hinderpalen, welke aan den invoer van Fransche koopwaren werden in den weg gelegd. Onlangs bekend gemaakte staten bevatten uitvoerige bijzonderheden, omtrent den in- en uitvoer op Java, gedurende 1838, en het blijkt daaruit dat Frankrijk naauwelijks voor 200,000 francs in den invoer deelt, welke echter ongeveer 70 millioen bedraagt. Alles bepaalt zich tot eene kleine hoeveelheid sterken drank en wijn, alsook van eenige katoenen waren. De invoer van Engeland, daarentegen, heeft, gedurende dat jaar, in kantoenen waren, metalen en werktuigen meer dan 9 millioen beloopen. Deze voordeelige betrekkingen van Engeland met Java staan zonder twijfel gedeeltelijk in verband met den rang, welken Groot Brittanje in Indië bekleedt, maar van den anderen kant zijn zij ook het gevolg van bijzondere bepalingen tusschen de beide gouvernementen. Frankrijk behoorde geene gelegenheid te verwaarloozen, om tegen gunstige voorwaarden zijne handelartikelen op Java te doen toelaten. Deze gelegenheid schijnt zich thans aan te bieden, en, zoo wij maar eenigzins genegen zijn, eenige concessien te doen, zal dit een der artikelen van het tractaat zijn, hetwelk het Hollandsch gouvernement de minste zwarigheid zal maken aan te nemen.

— Men zegt thans op nieuw, dat de Hertog van Orleans zich, in persoon, aan het hoofd der expeditie tegen Abd-el-Kader zal stellen, of de plegtige doop van den jongen Graaf van Parijs, voor het vertrek van den Hertog zijnen vader zal plaats hebben, of nogmaals naar deszelfs terugkomst zal wachten, weet men nog niet, maar men gelooft het laatste, omdat men niet vreemd is van het denkbeeld, dat het liof het benoemd wezen van eenen nieuwen Aartsbisschop van Parijs zal wenschen af te wachten, in de hoop, dat deze, minder stug dan zijn voorganger, zich wel tot deze hooge plegtigheid zal willen verleenen.

— Onder de nalatenschap eener onlangs te *Florence* overleden oude vrouw, vond men twee bijna door rook onkenbare schilderstukken, die voor eenen spotprijs aan eenen uitdrager werden verhandeld, welke dezelve met eene geringe winst aan eenen vreemdeling verkocht. Hoe groot was echter niet de verbazing van den uitdrager, toen eenigen tijd daarna een geestelijke hem 40,000 scudi ter hand stelde, er bijvoegende dat de kooper zich in geweten verpligt had gevonden, hem dat bedrag te doen toekomen, daar de beide schilderijen meesterstukken waren, het eene was *een Heilige Andreas* van L e o n a r d o d a V i n c i, en het andere Sposalizio (*huwelijk van den H. Ioseph met de H. Maria*) van V e r c e l i i.

Duitschland.

WEENEN, 19 Maart.

De te Hildburghauzen uitkomende *Dorfzeitung* bevat het volgende kluchtige, hoezeer klaarblijkelijk verzonnen artikel: » Te P., eene bekende badplaats in het vorstendom U., is onlangs, tusschen een apotheker en een schrijver, een duel met pistolen gehouden, zoo als er waarschijnlijk nog nimmer een is voorgevallen. De apotheker stond op Pruissisch, zijn secondo op Lippisch, de schrijver op Waldeksch, diens seconde op Hanoversch en de beide kogels zijn op Brunswijksch grondgebied gevonden. De plaats namelijk, waar het tweegevecht gebeurde, heeft vijf grenzen. De kogels lagen bijeen, omdat de Heeren duellanten uit menschlievendheid niet op elkander, maar zijwaarts af (en wel naar denzelfden kant, vermits de een linksch de ander regtsch is) geschoten hadden. Anderen beweren, dat de kogels in het geheel niet in de pistolen geweest, maar door de seconden op de plaats nedergelegd zijn."

— In het Poolsche dorp Gaschin bij Wulien heeft den 18den Frebruarij het volgende ongeluk plaats gehad. In een vertrek, waarin 22 personen bezig waren, vlas te braken, sprong de kagchel; het vuur verspreidde zich zoo snel, dat niettegenstaande de deur der kamer openstond, van de 22 personen slechs 1 man en eene vrouw zijn gered; 17 vrouwen 3 mannen zijn in de vlammen omgekomen.

Boven de stad Meissen maakt de rivier de Elbe eene groote bogt, alwaar, zich, wegens de stilte van het water ijs, had vastgezet; men vermaakte zich daarop ofschoon het ijs afnam, tot den 6den dezer, en bemerkte niet, dat de stroom opzette en de groote massa ijs van den oever dreigde te spoelen. Plotseling, toen zich juist eene menigte menschen op hetzelve bevonden, geschiedde zulks, een gedeelte sprong aan land en werd gered; 14 personen echter konden den wal niet bereiken en werden op de eisschots stroomwaarts gedreven. Aan de brug alhier zonk dezelve, en de ongelukkige vonden hun graf in de golven.

Adversaria.

Onlangs verscheen een jong manspersoon, wegens *vagabondage*, voor de Correctionele Regtbank te Parijs. — „Uw naam?" — „A R T H U R." — „Ouderdom?" — „Vierentwintig jaren." — „Beroep?" — „D i e f!" — „Hoe kunt ge zulk eene verklaring voor het Geregt afleggen, en wel zonder eenige aanleiding, daar gij niet wegens diefstal, maar alleen wegens bedrijfloos rondzwerven, dat der Policie verdacht is voorgekomen, zijt aangeklaagd?" „Gij vraagt mij naar mijn beroep, en ik zeide u: ik ben een dief; want dat is het beroep, 't welk ik uitoefen." — „Waar- en wat hebt gij dan gestolen?" „Dat moogt gij elders onderzoeken. Uw pligt is, zulks te ontdekken; de mijne, het te verbergen. Elk doe den zijnen!" — De Regtbank veroordeelde den onbeschaamden tot z e s maanden kerkerstraf en v i j f jaren onder toezigt der Policie.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.